

ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՅՈՒԾԱԿ ՀԱՅԵՐԷՆ ԶԵՌԱԳՐԱՅ ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐԱՆԻՆ ՊԱՐԻՍԻ

Վերջին տարիներս ջանադան երկիրներու մէջ և ջանադան անձներու կամ մատենագրարաններու յատուկ հայերէն ձեռագրաց քանի մը ցուցակներ հրատարակուեցան, որոնց ամենն ալ սիրով ողջունուեցան բանասէրներու կողմանէ։ Ասոնց մէջէն ամենէն մեծ տեղը բռնողն եղաւ վեր. Ջ. Յակովբոս Վ. Տաղեանի կոթողային արխատութիւնը, «Ծոցակ հայերէն ձեռագրաց մատենագրարանին միւլթարեանց ի վիեննա», որուն հետեւողութեամբ ձեռնարկեցիք մեք ալ այս հրատարակութեան։

Ջ. Տաղեան իր յիշեալ գործին մէջ իրաւամբ կ'ըսէ՝
Թի «հայ մատենագրութեամբ և անոր պատմութեամբ ըլլաբաղդին համար անհրաժեշտ է մեծ հաւաքմանց վրայ լիովն տեղեկութիւն ունենալ։ Հայոց մատենագրութեան ճշգրիտ պատմութիւն մը անհնար է գրել այնպէս, ինչպէս կը պահանջէ այսօր գիտութիւնն, եթէ լոյս չսփռուի... մեծ հաւաքմանց գանձերուն վրայ»։ (Էջ Բ)։

Այս «մեծ հաւաքմանց գանձերին» մէջն ալ՝ Պարիսի Bibliothèque nationale-ին մէջ պահուած 267 հատոր հա-

յերէն ընտիր և հազուադիւս գրգռագիրներն են, որոնց
ընդարձակ ցուցակը թէև այլ և այլ ժամանակ և այլ և
այլ գիտնականներու կողմէ կազմուեցաւ, սակայն անոնց
այդ աշխատութիւնը ցարդ լոյս տեսած չըլլալով՝ Բու-
նստէրը յանձն կ'առնէ այդ պաշտօնը կատարել:

x
x x

1.

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՅ

Arm. Supplément n° 64. — ԺԲ — ԺԳ դար:

Թուղթք՝ 10: — Մեծ ութիւն՝ 18,5 X 13: — Գրուածիւն՝ մա-
սին 14,5 X 9: — Տողք՝ 17: — Թերթք՝ գիրքն արդէն հատակտուր
մ'ըլլաւն թերթահամարք ալ չկան: — Կազմ՝ կարծր կաշի: — Մա-
գաղաթեայ պահպանակ՝ չկայ: — Նիւթ՝ մագաղաթ Բարակ և
կարծր (խառն): — Հանգամանք՝ շատ թուղթ ինչպիսիք և միայն 10 հատ
ձեացած: — Գիր՝ միջին երկաթագիր: — Զարդագիրք՝ չկան: — Խորա-
գիրք՝ միջին երկաթագիր մանր, այլ ոչ գունաւոր: — Սկզբնագիրք՝ սև,
Բայց տեղ մը երկու տող կարմրաւ (թղ. 4^ա), և տեղ մը ոսկեալ (թղ. 3^ա)
սմբողջ տողն: — Խորանք՝ չկան: — Կիսախորանք՝ կարոյտ, կանաչ, դե-
ղին, կարմիր և գորզ գոյներով անյաջող դրուած է կայ 1 թղ. 3^ա: — Ըստ
անցազարդք՝ կարմիր, կանաչ և դեղին գոյներով, անձաղակ: — Նկարք՝ չկան
— Ժամանակ՝ անյայտ, իբր ԺԲ — ԺԳ դարէն: — Գրել, Տեղի և Տէր՝ անծա-
նօթ: — Թիղատակագրութիւնք՝ չկան:

Աստեանս է Աստուածաշունչ, այլ չը պահսին ամեն մասերն ալ.
միայն Եսայեայ մարգարիտ լռեան մէջ երկու ինքատար գլուխներ

Տնացած են և Այսպէս՝ ձեռագիրը կը սփռի (Թղ. 1^ա) Նստակայ Գլ. ԺԴ, հմբ. 11՝ « փառք քո և բազում ուրախութիւնն քո, ... » Բառերէն, և կը վերջանայ (Թղ. 6^բ) Գլ. ԺԶ, հմբ. 9՝ « վասն պարբից լացեց (շապտ) իբրեւ զլալունն յազերա զայգիս » Բառերով : Թեոյ (Թղ. 7^ա) նորէն կը սփռի նոյնին Գլ. ԻԱ, հմբ. 9՝ « և ամենայն պատկերք նորա, և ձեռագործք իւր կործանեցան յերկիր (շապտ) » խօսքէն, փնչկ Գլ. ԻԲ, հմբ. 23՝ « և կացուցից զնա իշխան ի հաւատարիմ տեղւոր : և եղիցի (շապտ) յաթոռ փառացի » : որով կը վերջանայ ձեռագիրն (Թղ. 10^բ) :

2.

ՍԱՀՄԱՍԱՐԱՆ

Ancien fonds n°1. — ԺԴ — ԺԾ դար :

Թուղթք՝ 197 : — Մեծոթիւն՝ 25 X 17 : — Գրութիւն՝ մասին 18 X 12 : — Տողք՝ 19 : — Թերթք՝ 16, իւրաքանչիւր 11, 12 և 13 Թուղթ : — Նիւթ՝ թուղթ ողորկեալ և դեղնագոյն : — կաշմ՝ փայտեայ կաղնկատ, վրան զարդերով : — Մագաղաթեայ պահպանակ՝ չկայ : — Հանգա — լանք՝ Թղ. 1-2 և 196-197 ցեցակեր. նոր ձեռք մը՝ հաւանականաբար վերջին կաշմիղը՝ լուսանջքներու և ալ տեղերու փտած ու պատուած մասերը նորոգած ի. քանի մը տեղ ալ ինչպէս Թղթերու տեղերը նորին գրուած ու թերին լրացուած, այսպէս՝ Թղ. 11, 21, 45, 72, 95, իսկ 193 Թղթին սկսեալ փնչկ վերջը (Թղ. 197) Բողոքովին ինչպէս՝ Բայց լրացուած նոյնպէս յետին կաշմիղին գրեովը : Գլուխներու, կանոնա, գլխոց և գուբջայից բաժանումները նշանակուած են նաև եւրոպացիի մը, արաբական թուանշաններով, և տպագրին հետ համեմատ տելով՝ տարբերութիւնք տեղ տեղ նշանակուած են լուսանջքին վրայ

երբեք « in impresso » խաբէր անելընելով: Ուրիշ նորագոյն ձեռք մը
 ալ՝ անցման գրով աղօթքի կտորներ անելուցած է մի երես տեղ:— Գիր՝
 մաքուր քուրճիկ խորը: Զարդագիրք՝ կարմուռ, տեղ տեղ կապոյտ գոյն
 ու միացած, բաւական յարող: Ոմանք թռչնագիր են:— Խորագիրք
 և սկզբնատառք հաստաւածոց՝ կարմրագիր են. իսկ սկզբնագիրք
 տանց՝ տուն ընդ մէջ կարմուռ, բայց յետին կազմողին գրչին ելած
 մատերուն մէջ՝ կապոյտ գիրեր ալ կան. տեղ մըն ալ (թղ. 50^Բ) դեղին
 գոյն մը կ'երևայ:— Խորանք՝ հաս մը միայն գրքին սկիզբը, թղ. 1^ա:—
 Կիսախորանք՝ կարմիր և կապոյտ գոյններով իւրաքանչիւր կանոնա-
 գիրի սկիզբն, թղ. 22^ա, 46^ա, 73^ա, 96^ա, 123^ա, 145^Բ և 167^ա:— Լուսան-
 ցազարդք՝ շատ տեղեր կան. թղ. 12^Բ կաթողիկէի զանգակատուն մը նը-
 կարուած է, իսկ թղ. 69^ա սուրբի մը պատկերն, թերևս Մովսէսի. թղ. 93^Բ
 սրբուհի մը, որ ձեռքը թուղթ մը կը բռնէ և որուն վրան գրուած
 է՝ « հանտաւեցաւ », չէրդ պայտ սխաղ աղօթքին քովը— « Աղաւթ
 Աննայի », ուստի թերևս Աննայի պատկերն ըլլայ: Այս երկու պատկեր-
 ներն ալ բիզանդական ոճով ձևարուած են:— Դատարկ՝ թղ.
 197^Բ:— Ժամանակ՝ Ժի. — ԺԾ դար:— Գրիչ՝ ներսէս Էրեց:—
 Կազմող՝ Աստուածատուր Եղիսկոյան:— Տեղի և Տե՛՛ւ՝ անյայտ:— Յիշա-
 տակագրութիւնք՝ թղ. 71^Բ, 94^Բ, 95^Բ, 117^Բ. Կնիք՝ թղ. 197^Բ « Biblio-
 thecae Regi ».— Տեղեկութիւնք՝ սկիզբը Գանուող Թղթայ ցեղաբո-
 պանականին վրայ գրուած է « Ե. Քիւստ. » որ կը նշանակէ թե
 6 լրուղի գնուած է Գիրքն:

Մատենան է Սաղմոսարան, որուն իւրաքանչիւր կանոնագիրքն
 վերջը Գրիշեային ժամու վերջին կէտին մաղթանքները, քարոզչին և
 աղօթքները կան. և կանոնագրութեք բաժնուած են գութաշարից:

Գերբէ կ'ըսէին՝ «Երանեալ է» Թղ. 1^ա, և կ'ըսէին՝ Թղ. 187^ա
 Երբ Աղապար, ուր կ'ըսէին՝ «Այս Աղապար ինքնագիրն Գրաւոր է աղ-
 ապար թուոց ի ժամանակի զի Եւ Նա Նահատակ ընդդէմ Գողթա-
 դոս Առաքի Սառուղայ:» Յետոյ՝ Թղ. 187^ա. «Աղաւթ Մանասէի: Տը-
 անեակալ»: Թղ. 189^ա. «Զաքարիա Կաւրն յովհաննոս: Աւրհնեալ
 տը ան ինչ»:

Յիշատակագրութիւնք: 1. Թղ. 71^ա. ճեռագրին բուն գրչէն.
 «Զմեղաւոր հողս զնէրսէս էրէցս յիշ»:»

2. Թղ. 94^ա. Դարձեալ բուն գրչէն. «Զգրող սորա զնէրսէս
 էրէցս աղաչեմ յիշել ի տը և ան զնեղ յիշեմ»:

3. Թղ. 117^ա. Դարձեալ նոյնէն. «Զմեղաւոր հողս զգծողս յի-
 շեղեմ ի տը աղաչեմ»:

4. Թղ. 35^ա. տարբեր գրչով. «Աւր աղաչեմ զաննեան
 զմեղաւոր ուխտս սը տաճարիս զհայրնքն և զբահանալդ յորժամ
 զտըն երգեն. զտառապեալ մեղապրտ կաշմը Գրչս. զճարունցի
 անտըն իշխն յիշեմ առ քս. և դէմ յիշել լինեմ ի քե ան տը
 ուլ. (= 1586) ինչին. նորգեցն. ողմնքն այ:»

5. Թղ. 196^ա. խզք գրով. «Աղաւթն զարայսին գծր. ալ բաղ-
 րըմ եարանին գծր. բան սնեան եար յմանամ ար պաղն
 չարանին գծր:»

6. Թղ. 190^ա. («Աւր արձակեմ տը զճառայս քո ըստ բանի քոմ
 ի խաղաղութիւն» հատուածին՝ «տը զճ...» տառ Խրոնն լըայ
 գրուած է) «Siméon», այսպէս ստորագծեալ:

(Զարանալեմ):

Կ.Յ.Բ.